

**GUIA DE LA CONTRACTACIÓ DE PRODUCTES TÈXTILS AMBIENTALMENT
CORRECTA**

- model GPP toolkit -

Generalitat de Catalunya
**Departament de Territori
i Sostenibilitat**

Direcció General de Qualitat Ambiental

1.	INTRODUCCIÓ.....	1
2.	CARACTERÍSTIQUES DE LA CONTRACTACIÓ DE PRODUCTES TÈXTILS	3
3.	CRITERIS AMBIENTALS A INCORPORAR EN ELS PLECS DE CLÀUSULES ADMINISTRATIVES PARTICULARS I DE PRESCRIPCIONS TÈCNIQUES QUE REGEIXEN ELS CONTRACTES DE SUBMINISTRAMENT DE PRODUCTES TÈXTILS.....	4
4.	ANNEXES.....	7

1. INTRODUCCIÓ

La guia que es presenta a continuació pretén ser una eina que faciliti la integració d'aspectes mediambientals en la contractació pública de subministraments de productes tèxtils i té com a finalitat principal la definició de criteris ambientals a sol·licitar en els processos de contractació corresponents. Des d'aquest punt de vista, tot i que s'adreça a les administracions públiques, la guia ha de ser útil també pels treballadors i els usuaris d'aquests productes..

Aquesta guia se centra en l'estudi dels impactes ambientals associats a la producció, l'ús i l'eliminació dels productes tèxtils i fixa criteris ambientals sobre les fibres, l'ús de substàncies tòxiques, el disseny i durabilitat dels productes i l'embalatge. Tanmateix, atesa la complexitat de l'obtenció de dades i la normativa en matèria de contractació pública, no es fixen criteris sobre consums i emissions de les plantes de fabricació.

En concret, se centra, a més, en els productes tèxtils que l'administració pública adquireix, que són, principalment, els destinats als usos següents:

- Equipar amb uniformes a diferents treballadors públics (inclou vestits, bates, bruses, camises, caçadores, armilles, gorres, faldilles, mitjons, corbates, etc., tant per a usos comuns com per a usos especialitzats per part dels cossos de policia, bombers o agents rurals)
- Equipar els centres públics (oficines, centres educatius, centres assistencials, museus, etc. amb cortines, llençols, tovalloles, cobertors, pijames, coixins, tendals, catifes, etc., és a dir tèxtils per a interiors)
- En menor proporció, cobrir necessitats de productes tèxtils per a esdeveniments puntuals (com samarretes, mocadors, motxilles, bosses, etc.)

Queden exclosos de l'àmbit objectiu d'aplicació d'aquesta guia els productes que, pel seu ús concret, requereixin unes característiques tècniques regulades per una normativa sectorial, com equips de protecció individual, alguns materials amb tractaments ignífugs especials, etc.

L'ambientalització fa referència a la integració de consideracions ambientals, tant en els processos de presa de decisions, com en l'ús dels materials, de manera que, per tal d'introduir aquest vessant ambiental en un subministrament, cal que els aspectes ambientals es prenguin en consideració des de la fase de disseny fins a l'eliminació dels productes. D'altra banda, perquè els criteris ambientals siguin implantats amb èxit, cal que les persones que fan el seguiment del subministrament assumeixin el compromís de vetllar pel compliment dels requeriments ambientals.

En aquest sentit, les persones de l'empresa contractista encarregades de fer el seguiment del subministrament hauran de:

- Garantir el compliment dels criteris ambientals al llarg de la cadena de subministraments.
- Disposar de la documentació acreditativa del compliment dels criteris ambientals.

Per la seva banda, les persones de l'administració encarregades de fer el seguiment del subministrament hauran de:

- Comprovar el compliment dels criteris ambientals.
- Difondre els criteris ambientals dels productes entre els treballadors i la ciutadania per fomentar la seva conscienciació ambiental i influir en el canvi d'hàbits de consum a nivell particular.

Els principals aspectes a tenir en compte per a reduir els impactes derivats de la producció i la fabricació de productes tèxtils són els següents:

- **Composició i fabricació de les fibres**

Les fibres tèxtils poden ser naturals (derivades d'animals, plantes o minerals) o sintètiques (obtingudes de components químics derivats del petroli, en la seva majoria). Els impactes derivats vénen determinants tant per l'obtenció de les matèries primeres com del seu tractament per a convertir-les en fibres tèxtils.

Per a reduir els efectes adversos sobre el medi ambient i la salut de les persones és convenient optar per processos d'obtenció i fabricació de les fibres que tinguin menys impacte sobre el medi ambient (ús restringit de substàncies tòxiques, baix consum d'energia, etc.). Pel que fa a les fibres d'origen natural, la producció agrària i ramadera ecològica redueix ostensiblement els impactes.

D'altra banda, tant en el cas de fibres vegetals com sintètiques, s'assoleix una reducció dràstica dels impactes mitjançant l'ús de fibres reciclades. En el cas del cotó, les fibres reciclades són pre-consum, és a dir, restes de la fabricació de les fibres que es produeixen en les fàbriques però que poden ser recuperats per a fabricar noves fibres (si bé més heterogènies). En el cas de les fibres sintètiques, el més habitual és el reciclat de polièster (PET), tant de peces tèxtils d'aquest material, com de restes de producció que es reprocessen per fer noves fibres. En els dos casos, els beneficis tenen relació tant amb la reducció del consum de fibres verges, com per la menor generació de residus.

- **Filatura, procés de fabricació dels teixits i productes tèxtils**

Al llarg de tot el procés de producció, des de la filatura, passant per teixiduria, tintura, acabats i confecció, s'utilitzen productes químics perillosos, com tints i altres auxiliars, que poden generar emissions perjudicials per la salut i el medi ambient. A més, es generen emissions de gasos contaminants o tòxics (com els compostos orgànics volàtils (COV)) i es consumeixen grans quantitats d'energia i aigua amb les respectives emissions a l'atmosfera i la generació d'aigües residuals d'elevada toxicitat –sense esmentar els impactes de l'obtenció i producció d'aquests productes, energia i aigua.

Algunes substàncies han estat prohibides a nivell internacional i/o europeu i en els països europeus, i alguns altres, s'han establert els límits d'abocaments i emissions. Per tant, en els processos de contractació pública caldrà tenir en compte l'exclusió o limitació de certes substàncies en la producció de teixits i productes tèxtils.

- **Substàncies nocives en el producte final**

La presència de substàncies nocives no es dona únicament en les fàbriques i els seus abocaments, sinó que en el producte final també poden quedar restes de determinades substàncies nocives –ja sigui perquè no s'han eliminat en les diferents fases de producció o perquè s'afegeixen com a substàncies d'acabat en el producte. Aquestes substàncies poden ser perjudicials tant per a la salut com per al medi ambient i, per tant, és necessari definir criteris per a la limitació o, fins i tot, la prohibició de determinats pesticides, formaldehids i metalls pesants, entre d'altres.

- **Idoneïtat d'ús i durabilitat**

Assegurar la qualitat i durabilitat dels productes tèxtils és prioritari per a reduir el consum d'aquests articles i evitar la reproducció dels impactes associats. Amb aquesta finalitat, els productes tèxtils es poden sotmetre a proves que assegurin la seva durabilitat relacionades amb la solidesa dels colors al rentat i assecat, a l'estrip, etc. Per tant, s'haurà d'exigir uns mínims en relació a aquests paràmetres de durabilitat.

A més, els productes haurien d'anar acompanyats d'instruccions als usuaris que facilitin el bon ús i manteniment dels articles per a allargar la seva vida útil.

- **Característiques i gestió dels embalatges**

Com per a la resta de grups de productes, un dels aspectes ambientals en el subministrament de productes són els embalatges.

De forma general, l'estratègia per minimitzar els impactes derivats d'aquests són: la reducció dels embalatges amb el foment d'envasos i embalatges reutilitzables; la reducció de la diversitat de materials en els embalatges per a garantir una fàcil separació i reciclatge; i l'ús de materials lliures de plàstics halogenats i amb un elevat percentatge de material reciclat, ja sigui plàstic o cartró.

En els productes de caràcter puntual i de distribució massiva es pot minimitzar el volum d'embalatges substituint els individuals per embalatge en grup.

2. **CARACTERÍSTIQUES DE LA CONTRACTACIÓ DEL SUBMINISTRAMENT DE PRODUCTES TÈXTILS**

Per facilitar el procés d'introduir criteris ambientals en el subministrament de productes tèxtils cal tenir en compte els aspectes següents:

- Les diferents tipologies de subministres existents:
  - Roba de treball, com uniformes.
  - Tèxtils d'interior, com llençols, tovalloles, etc.
  - Productes tèxtils amb caràcter puntual, complements per esdeveniments o similars.
- La contractació del subministrament de productes tèxtils pot efectuar-se, en els termes i amb els requisits i les condicions previstes al Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de contractes del sector públic, mitjançant:
  - Un procediment obert
  - Un procediment restringit
  - Un procediment negociat
  - Un contracte menor

Els plecs de clàusules administratives particulars han de contenir els requeriments ambientals que seran objecte de valoració i els de prescripcions tècniques els requeriments ambientals mínims. En tot cas, és recomanable realitzar revisions dels criteris ambientals per a cada nou contracte.

3. CRITERIS AMBIENTALS A INCORPORAR EN ELS PLECS DE CLÀUSULES ADMINISTRATIVES PARTICULARS I DE PRESCRIPCIONS TÈCNIQUES QUE REGEIXEN ELS CONTRACTES DE SUBMINSTRAMENT DE PRODUCTES TÈXTILS

A continuació es presenta la taula que recullen el conjunt de criteris ambientals a incloure en els plecs de clàusules administratives particulars i de prescripcions tècniques, en funció de les diferents prestacions que poden compondre l'objecte del contracte.

Per tal de determinar com incloure cadascun dels criteris ambientals, com a prescripcions tècniques o com a criteris d'adjudicació, s'ha seguit el criteri d'incloure els criteris ambientals més estesos entre les empreses del sector com a prescripcions tècniques i els criteris ambientals més innovadors i de difícil compliment per part de les empreses com a criteris d'adjudicació.

Cal tenir en compte que l'òrgan de contractació que elabori els plecs haurà de concretar la puntuació que atribuirà al compliment de cadascun dels criteris ambientals d'adjudicació, en funció de la resta de criteris d'adjudicació que incloguin i del pes que atribueixin al preu.

Així mateix, l'òrgan de contractació, atenent a criteris tècnics i de disponibilitat del mercat, pot determinar una caracterització de determinats criteris ambientals diferent a la proposada en la present guia (així, per exemple, un determinat criteri ambiental inclòs en aquesta guia com a prescripció tècnica es pot preveure, en una licitació determinada, com a criteri d'adjudicació o com a condició especial d'execució del contracte).

PRODUCTES TÈXTILS	
OBJECTE DEL CONTRACTE	
La contractació d'un subministrament de roba de treball, de tèxtils d'interior i/o d'altres productes tèxtils, que incorpori criteris ambientals.	
CRITERIS AMBIENTALS A INCLOURE COM A PRESCRIPCIONS TÈCNIQUES	
Criteri	Verificació
Com a mínim un 50% dels diferents articles oferts hauran de ser elaborats al 100% amb fibres que compleixin els criteris de substàncies químiques en el producte final o en la fabricació definits en l'Etiqueta ecològica de la Unió Europea, el Cigne Nòrdic, la marca Oeko-tex, o la certificació Made in Green.	L'empresa ha de presentar el certificat de l'Etiqueta ecològica de la Unió Europea, del Cigne Nòrdic, de l'Oeko-tex, del Made in Green o equivalent, o descripció dels criteris ambientals amb un informe tècnic justificatiu del fabricant.
Els productes que continguin cotó han de ser elaborats amb un mínim del 3% d'aquest produït segons els paràmetres d'agricultura ecològica, segons el Reglament (CE) núm. 834/2007.	L'empresa ha de presentar declaració del percentatge utilitzat i certificat segons el Reglament (CE) núm. 834/2007 per un organisme autoritzat per la Comissió Europea -per exemple, el CCPAE-, o presentar el certificat de l'Etiqueta ecològica de la Unió Europea, del Cigne Nòrdic o equivalent.
L'empresa ha de complir els següents mínims amb respecte a paràmetres de durabilitat: <ul style="list-style-type: none"> o Garantia de no superació dels següents valors de canvi de les dimensions durant el rentat i l'assecat, segons els mètodes establerts a la norma ISO 5077 o 	L'empresa ha d'aportar els informes de les proves corresponents o el certificat de l'Etiqueta ecològica de la Unió Europea, del Cigne Nòrdic o equivalent.

<p>equivalent:</p> <ul style="list-style-type: none"> - El 2% en el cas de teixits per a cortines i tapisseries rentables i desenfundables. - El 8% de disminució i el 4% d'augment en el cas de productes teixits i productes duraders no teixits, com productes de gèneres de punt i teixits de rínxol. <p>Aquest criteri no aplicarà a productes etiquetats clarament “neteja en sec” o equivalent.</p> <p>o Garantia de solidesa dels colors, segons els següents valors establerts a la norma ISO 105 o equivalent:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Al rentat: nivell 3-4 - A la transpiració: nivell 3-4 - A la llum: nivell 4-5 - Al fregament humit: nivell 2-3 	
<p>Els productes han de tenir el mínim d'embalatges possibles i els embalatges han de ser de material reciclat (plàstic o cartró).</p>	<p>L'empresa ha de presentar una descripció de l'embalatge realitzada pel fabricant o pel subministrador.</p>
<p>La quantitat de formaldehid lliure i parcialment hidrolitzable en el teixit final ha de ser inferior a 75 ppm si entra en contacte amb la pell i 300 ppm en la resta de casos.</p>	<p>L'empresa ha de presentar el certificat de l'Etiqueta ecològica de la Unió Europea, del Cigne Nòrdic, de l'Oeko-tex o equivalent, o informe de prova realitzada amb el mètode ISO 14184-1, o declaració del fabricant en cas de no utilitzar productes que en continguin.</p>
<p>En la producció d'articles no s'han d'usar tints o preparats de tints que continguin més del 0,1% en pes de substàncies amb les frases de risc següents (o les seves combinacions): R40, R45, R46, R49, R60, R61, R62, R63 i R68, ni substàncies o preparats d'acabat amb R40, R45, R46, R49, R50, R51, R52, R53, R60, R61, R62, R63 i R68.</p>	<p>L'empresa ha de presentar el certificat de l'Etiqueta ecològica de la Unió Europea, del Cigne Nòrdic o equivalent, o una declaració de no utilització de tints o productes d'acabat, o les fitxes de seguretat dels productes.</p>
<p>La quantitat de plom, cadmi i crom no ha de superar, respectivament, els següents valors: 1, 0,1 i 2 ppm.</p>	<p>L'empresa ha de presentar el certificat de l'Etiqueta ecològica de la Unió Europea, del Cigne Nòrdic, de l'Oeko-tex o equivalent, o informe de prova realitzada amb el mètode ISO 105-E04, o una declaració del fabricant en cas de no utilitzar productes que en continguin.</p>
CRITERIS AMBIENTALS A INCLoure COM A CRITERIS D'ADJUDICACIÓ	
<p>Criteri</p>	<p>Verificació</p>
<p>Incorporar un percentatge de fibres o elements reciclats en el producte ofertat. S'entendrà per fibres reciclades les procedents de restes de producció, retalls de la indústria tèxtil i de confecció o de residus tèxtils post-consum.</p>	<p>L'empresa ha de presentar la fitxa de les característiques dels productes o la declaració del fabricant.</p>

<p>Incloure un percentatge superior al 3% de matèries primes produïdes segons els paràmetres d'agricultura ecològica segons el Reglament (CE) núm. 834/2007 en els productes que continguin cotó.</p>	<p>L'empresa ha de presentar declaració del percentatge utilitzat i certificat segons el Reglament (CE) núm. 834/2007 per un organisme autoritzat per la Comissió Europea, per exemple, el CCPAE.</p>
<p>Oferir més del 50% dels diferents articles elaborats al 100% amb fibres que compleixin els criteris de substàncies químiques en el producte final o en la fabricació definits en l'Etiqueta ecològica de la Unió Europea, el Cigne Nòrdic, la marca Oeko-tex, la certificació Made in Green o equivalent.</p>	<p>Presentar el certificat de l'Etiqueta ecològica de la Unió Europea, del Cigne Nòrdic, de l'Oeko-tex, del Made in Green o equivalent, o descripció dels criteris ambientals amb un informe tècnic justificatiu del fabricant.</p>
<p>Incorporar criteris d'ecodisseny en els productes ofertats.</p>	<p>L'empresa ha de presentar la certificació UNE 150.301 o ISO 14.006, o la certificació ISO 14.001 i/o el registre EMAS i la política ambiental que inclogui l'ecodisseny com objectiu, o equivalent.</p>

ANNEXES

4. ANNEXES

4.1 CONSELLS

4.2 ETIQUETES ECOLÒGIQUES I CERTIFICACIONS AMBIENTALS

4.1 CONSELLS

Aquest apartat s'elabora amb l'objectiu de complementar de forma directa la guia de la contractació de productes tèxtils ambientalment correcta a través d'una sèrie de consells adreçats als diferents agents que intervenen en aquesta activitat.

A continuació es fa un recull de bones pràctiques:

a. Com reduir el consum

Les mesures per a reduir el consum de productes tèxtils varia en funció de si el productes és d'ús habitual (com els uniformes o tèxtils d'interior) o si aquest té un caràcter més puntual (com els complements per a esdeveniments o similars).

En el cas del caràcter puntual, quan les comandes van associades a algun esdeveniment, el consum s'ha d'ajustar al nombre de participants registrats o estimats (per aquest tipus de comandes, basar-se en la Guia d'esdeveniments ambientalment correctes)

Per una altra banda, moltes vegades aquests productes van serigrafiats o decorats amb logos dels organitzadors, el títol de l'esdeveniment o la data. Tots aquest elements fan que els articles quedin obsolets després de l'esdeveniment i no puguin reutilitzar-se. Per tant, si l'acte es celebra regularment, és important dissenyar els elements de manera que es puguin reutilitzar en edicions posteriors per a reduir-ne el consum.

Per a reduir el consum de productes d'ús habitual (roba de treball i tèxtils d'interior) les accions s'han de basar en els aspectes següents:

- Allargar al màxim la via útil dels productes i teixits per reduir la necessitat de compra. Això es pot aconseguir exigint unes característiques tècniques mínimes de qualitat i resistència dels productes i fent un ús acurat dels mateixos. En el cas de roba de treball, si els treballadors són els encarregats de la neteja, etc., s'aconsella elaborar indicacions per al seu correcte manteniment (com, per exemple, evitar temperatures de rentat molt elevades i evitar l'ús de lleixiu...)
- Reduir, en la mesura del possible, la diversitat d'articles que s'adquireixen. D'aquesta manera, no només es més senzill administrativament tot el procés de contractació sinó que permet aprofitar millor els productes restants.
- Escollir teixits i dissenys neutres. Els canvis en els colors corporatius d'un servei o administració pot fer necessari el canvi de vestuari o dels elements tèxtils de decoració per a ajustar-se a la nova imatge.
- Valorar i planificar les necessitats reals a mig i llarg termini per a no fer comandes excessives i evitar les compres de caràcter urgent.

b. Com conèixer les necessitats reals. Indicadors

Per conèixer les necessitats s'ha de diferenciar de nou entre els productes tèxtils d'ús habitual (roba de treball i tèxtil d'interior) i els articles per a esdeveniments (samarretes, bosses, carteres, mocadors, etc.).

En el primer cas, les necessitats de noves adquisicions dependran, en gran mesura, de l'ús que se'ls hagi donat anteriorment i de l'estoc que es mantingui. En aquest sentit, i per a conèixer i controlar el consum real, és necessari calcular la vida mitjana del producte, que hauria de ser el més llarga possible, i les raons de la seva substitució.

En el segon cas, com s'ha comentat anteriorment, les compres es faran en funció del número de participants o estimacions de participació que l'administració faci. Això és important sobretot quan es compren samarretes de diferents talles. Consultar a altres administracions que hagin organitzat esdeveniments similars pot servir de guia. Com a indicador, s'haurà d'avaluar el percentatge de productes que sobren i, si són peces de vestir, el percentatge de restants de cada talla. Aquesta informació, a la vegada, servirà per a fer les previsions en següents esdeveniments similars.

Igualment important serà conèixer el procediment que han seguit els articles reemplaçats i la destinació i tractament que han rebut. És a dir, la quantitat de productes que s'han destinat a reutilització i que són descartats com a residus.

c. Què i com contracto

Un cop analitzat què s'ha de comprar i esgotades les vies de reutilització, tindrem definides les necessitats de compra i es podrà concretar en els plecs què és el que s'adquirirà.

En els casos de roba de treball o d'interior, el més important a l'hora de contractar és definir criteris de durabilitat (color, resistència a l'estrip, etc.) i criteris de neutralitat estètica, dins del que permeten les tendències, per intentar maximitzar la durabilitat de les peces. Un altre aspecte important, que és una pràctica habitual a mantenir, és la divisió de les peces en lots, segons la naturalesa del producte. Això permet no només que les característiques ambientals es puguin introduir progressivament, sinó també que empreses més petites puguin accedir a contractes grans.

En articles per a esdeveniments (samarretes, bosses, etc.), els criteris de resistència també haurien d'estar presents per a que els productes puguin ser reutilitzats posteriorment. En el cas de productes per a esdeveniments, és important intentar eliminar la decoració o minimitzar tots els elements que puguin reduir la utilització de les peces.

d. Com gestionar els productes en desús i els residus

La compra de nous productes tèxtils, quan es dona per la substitució d'articles ja existents, suposa la gestió d'aquells que són reemplaçats. En aquest grup de productes, els productes que es descarten no sempre han acabat la seva vida útil (tot i que potser sí per a la seva funció concreta, però no per altres) i per tant, sempre que sigui factible, s'haurà de promoure la reutilització abans de convertir-se en residus (estalviant així els costos i impactes derivats de la compra d'articles tèxtils nous i reduint la producció de residus).

Per això existeixen dues fórmules principals:

- Optimitzar la gestió i, en els casos en que sigui tècnicament possible, la reutilització interna d'aquells productes en bon estat en la pròpia Administració. Per això s'ha d'establir un sistema de gestió unificat que impliqui la devolució de les peces a l'Administració per a la seva reparació o tractament i posterior reutilització interna amb el mateix ús o una aplicació diferent. Per exemple, convertint tovalloles o llençols en draps de neteja per a cuines o tallers.
- Donar-los a organismes sense ànim de lucre o entitats d'inserció social per a que aquestes els donin els tractaments necessaris per a la seva posada de nou al mercat o per a entregar-los a sectors socials amb pocs recursos. En qualsevol cas, és convenient assegurar que l'entitat realitza el seu treball de manera ètica i sense ànim de lucre.

Finalment, s'ha de garantir el correcte tractament al final de la vida útil d'aquells articles obsolets o en mal estat que ja no puguin ser reutilitzats. El reciclatge i el tractament dels residus generats s'ha de fer a través de gestors autoritzats, preferiblement empreses o entitats del denominat tercer sector (com ja s'ha comentat, organismes sense ànim de lucre o empreses d'inserció).

4.2 ETIQUETES ECOLÒGIQUES I CERTIFICACIONS AMBIENTALS

Una etiqueta ecològica és una indicació o distintiu que té la finalitat d'identificar aquells productes o serveis que compleixen uns criteris de "bondat ambiental" en el procés de fabricació, ús, comercialització o finalització de la seva vida útil.

D'acord amb les normes ISO, existeixen tres sistemes d'ecoetiquetatge i es classifiquen en:

- a. Tipus I (norma ISO 14024): Ecoetiquetes
- b. Tipus II (norma ISO 14021): Autodeclaracions ambientals
- c. Tipus III (norma ISO 14025): Declaracions ambientals

Aquestes normes ISO defineixen els principis generals, els objectius i els procediments d'aquests sistemes d'ecoetiquetatge.

Les etiquetes ecològiques tipus I, les ecoetiquetes, són sistemes de qualificació ambiental que identifiquen i certifiquen de manera oficial que certs productes o serveis tenen una afectació menor sobre el medi ambient tenint en compte tot el seu cicle de vida. Els productes i els serveis ecoetiquetats compleixen criteris ambientals estrictes establerts prèviament.

Etiquetes ecològiques per a productes tèxtils:

Actualment, les principals etiquetes ecològiques que disposen de criteris per a productes tèxtils són l'Etiqueta ecològica de la Unió Europea i el Cigne Nòrdic. També existeixen diferents certificacions ambientals privades per a productes tèxtils reconegudes internacionalment com són la marca Oeko-tex i l'estàndard Made in Green.

Etiqueta ecològica de la Unió Europea	
	<p>L'Etiqueta ecològica de la Unió Europea és el sistema d'etiquetatge ecològic de la Unió Europea. Va ser creat l'any 1992.</p> <p><u>Per a més informació:</u> http://www20.gencat.cat/portal/site/ptop http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/index_en.htm</p>

Cigne Nòrdic	
	<p>El Cigne Nòrdic és el sistema d'etiquetatge ecològic dels països escandinaus des de l'any 1989.</p> <p><u>Per a més informació:</u> http://www.svanen.se/en/</p>

Marca Oeko-tex

	<p>La Marca Oeko-tex és una etiqueta internacional privada que identifica productes tèxtils que han passat favorablement analítiques rigoroses sobre substàncies tòxiques perilloses per al medi ambient i la salut de les persones.</p> <p>Per a més informació: http://www.oeko-tex.com</p>
---	--

Certificació Made in Green	
	<p>Made in Green és una certificació ecològica i social internacional privada promoguda per AITEX.</p> <p>Per a més informació: www.madeingreen.com</p>

Certificació de l'agricultura ecològica:

La normativa que regula l'agricultura ecològica és el Reglament (CE) 834/2007 que estableix les normes de producció, elaboració, etiquetatge i el sistema de control d'aquests productes.

Els productors, elaboradors, envasadors i importadors de productes d'agricultura ecològica cal que estiguin autoritzats per un organisme de control. A Catalunya, és el CCPAE.

Segell CCPAE	
	<p>Logotip que identifica els productes certificats pel CCPAE.</p> <p>Per a més informació: http://www.ccpae.org</p>

Logotip de producció ecològica de la UE	
	<p>Logotip de producció ecològica de la Unió Europea que identifica els productes certificats segons el Reglament (CE) 834/2007.</p>

Aquest Document va ser informat favorablement pel Ple de la Junta Consultiva de Contractació Administrativa en la sessió duta a terme el 16 de desembre de 2011.